

**XXX.
VÝCHODOSLOVENSKÝ
TÁBOR OCHRANCOV PRÍRODY**

S medzinárodnou účasťou

DLHÁ VES

v blízkosti jaskyne Domic

29. júl – 4. august 2006-05-02
Prípravný výbor XXX. VS TOP

ďakuje všetkým organizáciám, zložkám a jednotlivcom, ktorí pomáhali pri príprave XXX. Východoslovenského TOP- Dlhá Ves 2006, prispeli finančne, materiálne, alebo inak k jeho úspešnému priebehu.

Pod'akovanie patrí :

**OV SZOPK Rožňava
NP Slovenský kras
KÚŽP –Košice
OÚŽP – Rožňava
ÚV SZOPK
Obec Dlhá Ves
Obec Kečovo
Obec Ardovo
PZ Domic–Kečovo
Lesy SR š.p. Revúca
Galvanokov s.r.o.Rožňava
O.M.D. Kovo s.r.o.Rožňava
Mestské lesy –s.r.o.Dobšiná
Mestské lesy– s.r.o.Revúca
Technické služby mesta Dobšiná
Lekárň AZA Rožňava
Ing.Zoltán Ferdinand
Aqing s.r.o. Košice
Omnimarket –Malá Ida
Agros s.r.o. Čoltovo
SCA Hygiene products Gemerská Hôrka
Mesto Rožňava
Vertikal Rožňava
Explózia Humenné
Notes a.s. Slavošovce
Pečiatky-vizitky s.r.o. Mäsiarska 29 Košice
a ďalším....**

Vydal: Prípravný výbor XXX.VS TOP z podkladov autorov – Katky Račkovej, Evy Kankulovej, Ing. Jána Kilika, Alexandra Buzinkayho a kol.

Príležitostná publikácia bez jazykovej úpravy.

Zostavila: Katka Račková
Grafická a textová úprava: Alica Szabóová
Tlač: OTO –PRINT Rožňava
Náklad 300 ks

Rožňava, jún 2006

Milí priatelia.....

Pôvodný význam slova kras spočíva v kráse. V prenesenom zmysle slova označuje krásnu a ojedinelú krajinu vymodelovanú na vápenci. A to takú ojedinelú, že ju nemožno

s ničím porovnávať. Krajinu so zvláštnym čarom, s viditeľnými, no predovšetkým skrytými kúzľami. Na povrchu, ale najmä pod ním. Kras – to sú neodmysliteľné planiny, jaskyne, priepasti ale i hlboké kaňony a strmé svahy údolí. Krasová krajina je osobitným fenoménom a kras rozprestierajúci sa na slovensko-maďarskom pomedzí je najväčším v strednej Európe.....

Najmä preto sme sa rozhodli 30. ročník VS TOP umiestniť v území tohto jedinečného

prírodného celku, v blízkosti najznámejšej jaskyne Slovenského Krasu-Domice, v katastri obce Dlhá Ves.

VS TOP sa koná od 29. júla do 4. augusta 2006.

Príprava tohto podujatia bola náročná, ktorú bez zanietenosti, mravčej práce a mesiacov strávených pri zháňaní finančných prostriedkov, sponzorov by nebolo možné uskutočniť.

Očakávame príchod 300 účastníkov, medzi ktorými nebudú chýbať ani naši priatelia zo zahraničia.

Cieľom tábora bude práca v 13-tich sekciách, vyčistíme okolie prielomu rieky Muráň, naše aktivity budú smerovať na vylepšenie environmentálneho povedomia obyvateľov

regiónu, odborné poznatky jednotlivých sekcií spracujeme v zborníku.

Za uplynulé obdobie sa na VS TOP-och vždy zišla skupina vynikajúcich ľudí, ktorí svojou

prácou dokázali urobiť veľa pre zachovanie prírody.

Zámer organizátorov je uvedený na ďalších stránkach tohto informačného materiálu. Či sa ho podarí naplniť, záleží na nás všetkých....

Vitajte priatelia v obci Dlhá Ves, na 30. ročníku VS-TOP 2006. Za organizátorov

podujatia vám želim príjemný pobyt, veľa dobrých zážitkov a zároveň aj veľa nových

poznatkov o tomto prekrásnom mieste okresu Rožňava....

Katka Račková
vedúca XXX.VS TOP

Obec Dlhá Ves

Obec Dlhá Ves sa nachádza v južnej časti Národného parku Slovenský kras.

Prvé údaje o obci sú z roku 1332.

Obec leží na juhozápadnom okraji vápencovej Silickej planiny až v slepej Dlhoveskej doline, 3 km od hranice s Maďarskou republikou, v blízkosti svetoznámej jaskyne Domica.

Rozloha obce je 1076 ha. Počet obyvateľov je 609.

Dopravne je obec obsluhovaná cestou II. triedy Plešivec - Domica, autobusovou dopravou SAD.

V blízkosti našej obce je medzinárodný prechod Aggtelek – Domica.

V obci je 201 domov, aj novovybudovaných je veľa.

Naša obec stále bola aj teraz je rozvojovou obcou.

Od 50.- tich rokov je obec elektrifikovaná. Vodovod bol vybudovaný

v 60.- tich rokoch. Od roku 2000 je obec splynofikovaná.

Toho času sa začalo budovanie ČOV a kanalizácie obce.

Je tu základná škola s vyučovacím jazykom slovenským a maďarským, ako aj materská škola.

Evanjelický kostol je z roku 1792. V kostole sa nachádza kultúrna pamiatka organ z roku 1795.

Kultúrny dom bol postavený v roku 1970, dom smútku v roku 1991.

V obci máme aj poštový úrad. Pre oddych slúži park s fontánou.

Pýchou obce je pomník padlým v I. a II. svetovej vojne, nachádzajúci sa na cintoríne.

Vidiecky dom zachováva tradície našich predkov.

Poľnohospodárstvo bolo i stále je dôležitým odvetvím obce. Pôsobia tu samostatne hospodáriaci roľníci. V obci máme firmu na výrobu dlažby, kvádrov, na výrobu cirochových metiel.

Mnohí naši občania podnikajú v rôznych sférach, ako je nákladná doprava, kaderníctvo, geodetické služby, atď.

Zásobovanie obyvateľov zabezpečujú predajne potravín zmiešaného tovaru, cukráreň, pohostinstvá.

V obci sú možnosti ubytovania a stravovania sa.

Kultúrno – športová činnosť v obci je na dobrej úrovni. Viacročnú aktívnu činnosť vyvíja futbalový klub, klub dôchodcov, požiarnici.

Folklóru sa venujú členovia klubu dôchodcov ako i dievčatá. Mažoretky sa zúčastňujú na rôznych podujatiach v obci ako i mimo nej, aj v zahraničí.

OBEC KEČOVO

Obec Kečovo so svojim katastrálnym územím spadá pod územie Košického samosprávneho kraja a patrí pod okres Rožňava. Územie obce z južnej časti hraničí s maďarskom.

Obec bola pravdepodobne osídlená už v paleolite, čo nasvedčuje sídlisko v jaskyni Domica. Obec je najstaršie listinne doložená v roku 1272. Vyvinula sa na mieste starého osídlenia Domica. Patrílo Kečöivcom.

Historické názvy obce boli – Kecheu, Kechew, Kecshó a od roku 1920 Kecsó.

Po tureckom nájazde 1564 sa na dve storočia vyľudnila. Obec bola znova osídlená v druhej polovici 18. storočia, keď patrila Ragályivcom a Fáyovcom. Obyvatelia sa zaoberali kováčstvom, uhliarstvom, pálením vápna a chovom dobytky. Obec bola v roku 1938 – 45 pripojená k maďarsku.

Obec Kečovo leží na južnom okraji vápencovej Silickej planiny. Chotár obce leží na silne krasovitej planine bez povrchových tokov a je pahorkatinný. Severovýchodne od obce sa nachádza maloplošné chránené územie Kečovské škrapy. Planina je bohatá na závrty, priepasti, vyvieracky a jaskyne. Najznámejšie je 7 km dlhá kvapľová jaskyňa Domica, a tvorí jednotný genetický celok s jaskyňou Baradla v Maďarskej republike. Nachádza sa v národnej prírodnej rezervácii Domické škrapy, a v Národnom parku Slovenský kras. Je národná prírodná pamiatka a svetové prírodné dedičstvo. Verejnosti bolo sprístupnená v roku 1932, vrátane podzemnej plavby na toku Styx.

V súčasnosti obec má 390 obyvateľov, úbytok predstavuje 72 oproti roku 1996. 92 % obyvateľstva tvorí maďarská národnostná menšina a 7 % slovenská národnosť. Z hľadiska vzdelanosti viac ako 50 % má stredoškolské a vysokoškolské vzdelanie. Počet nezamestnaných v posledných rokoch postupne klesá a v súčasnosti sa pohybuje okolo 12 %. Väčšina obyvateľov za prácou dochádza do Gemerskej Hôrky, Plešivca a Rožňavy. V obci sa nachádza materská škola, základná škola 1 – 4 ročník. MŠ a ZŠ sú umiestnené v jednej budove. Žiaci 5 – 9 ročníka dochádzajú do ZŠ v Plešivci. Podmienky vyučovania sa postupne vylepšujú. V roku 2005 bola zriadená počítačová trieda. MŠ a ZŠ v posledných rokoch zápasia s úbytkom detí.

V obci sa nachádza 156 bytových jednotiek, z čoho 23 je neobývaných. Medzi historické a kultúrne pamiatky patrí evanjelický kostol z roku 1820, a rímsko – katolícky kostol z roku 1827. V obci sa nachádza kultúrny dom. Je to viacúčelové zariadenie, kde je umiestnená aj knižnica. V obci sa plánuje zriadiť obecné múzeum a klub pre mladých. Vsúčasnosti prebieha výstavba domu smútku. Obecný úrad je umiestnený v účelovom objekte. Úrad je vybavený internetom. V obci sa ďalej nachádza požiarna zbrojnica, mini potraviny, nákupné stredisko, pohostinstvo a športové ihrisko.

K rozvoju cestovného ruchu v značnej miere prispeje plánovaná výstavba nad parkoviskom pri vstupnom areáli do jaskyne Domica. Plánuje sa vybudovať zábavný park s hotelovou časťou a cyklistický a peší chodník ku štátnej hranici Maďarskej republiky.

Július Lőrincz -

starosta obce

A r d o v o

Juhovýchodne od Plešivca leží obec Ardovo. V neďalekej verejnosti neprístupnej Ardotskej jaskyni, ktorá je národnou prírodnou pamiatkou, objavili dôkazy o existencii neolitického sídliska bukovohorskej kultúry. Dôkazom sú zvyšky uhlíkom kreslené nástenné maľby.

Podľa nálezov sa tu ľudia zdržiavali aj v období, ktoré sa zaraďuje do pilinskej kultúry (15. až 11. storočie p. n. l.) v mladšej dobe bronzovej. Pôvodne kráľovské územie patriace strážcom hôr, začiatkom 13. storočia bola na ňom založená obec. Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1243, keď územie Erdes patrilo k Plešivcu. Neskôr pripadlo rodine Csetnekyovcov, ktorá ho vlastnila do konca 16. storočia. V 17. storočí spustlo a znovu bolo osídlené v rámci valašskej kolonizácie v 18. storočí. V stredoveku boli v obci bane na olovo, noví kolonisti v 18. storočí zaoberali sa ovčiarstvom, neskôr poľnohospodárstvom.

Z kultúrnych pamätihodností zaujme klasicistický evanjelický kostol z roku 1788, postavený na staršom základe ako klasicistický tolerančný chrám bez veže. Veža bola pristavaná v r. 1928. Jeho barokovo-klasicistický oltár pochádza z konca 18. storočia. Pri kostole sa zachovali základy starého múra zo 16. storočia. Barokovo-klasicistický oltár so vstavanou kazateľnicou bol zrekonštruovaný v roku 2004, je národnou kultúrnou pamiatkou. Organ z dielne Jána Fábryho bol v roku 2004 dovezený späť na svoje pôvodné miesto do Ardotského kostola. Kostol bol slávnostne znovuo tvorený pri príležitosti II. Dní obce Ardovo dňa 18. 9. 2004. Zvláštnosťou nášho kostola je, že je majetkom obce.

Ardovská jaskyňa s kvapľovou výzdobou a výskytom vzácnych druhov netopierov je chránený prírodný výtvor – súčasť Národného parku - Slovenský kras.

Z Ardova vychádza žltá turistická značka smerom na juhovýchod na Silickú planinu, kde sa napája na červenú magistrálu vedúcu od jaskyne Domica do Zádielskej tiesňavy.

Juraj Kohári
Starosta obce

Rožňava a okolie

Tak ako je Slovenský kras neoddeliteľne spojený s Rožňavou, tak i toto staré banícke mesto patrí históriou ku krasu... Len málo slovenských miest dostalo do vienka také rozmanité a na prírodné historické krásy bohaté okolie.

Klíma je tu mierna, väčšinou bezveterná, s prevahou teplých dní, ale aj výdatnou zimou. Hrebeň Rudohoria vystupujúci na vrchole Volovca do výšky takmer 1300 metrov tvorí akýsi prirodzený predel medzi chladnejším podnebí severného a teplejším podnebí južného Slovenska. Akémukoľvek pohľadu sponad Rožňavy dominujú hradby planín Slovenského krasu predelené hlbokým kaňonom rieky Slanej. Z jeho ľavej strany sa dvíhajú niekoľko sto metrov vysoké príkre svahy Silickej planiny, porastené väčšinou skúpu vegetáciou, s výraznými vápencovými bralami Brzotínskych skál. Oproti sa ako stolová hora vzpína masív Plešiveckej planiny, zo západu odrezaný údolím Štítnického potoka. Planiny, ktoré sú i dnes oázou pokoja, kde sa možno túlať dlhé hodiny bez stretnutia s človekom.

Hoci územie Rožňavy neposkytuje dostatok dôkazov o pravekom osídlení, v jeho okolí sa objavili náleziská z obdobia staršej i mladšej doby kamennej. Najvýraznejšie stopy po pračloveku sa našli v jaskyni Domica, v Ardovskej jaskyni a v Silickej ľadnici. Jaskyne v Slovenskom krase boli obľúbeným príbytkom vďaka svojej dostupnosti aj počas nasledujúcich historických období. Nesú stopy po dobe bronzovej a železnej, po keltoch i stredoveku ...

Prvá písomná zmienka o samotnej Rožňave pochádza až z roku 1291. V 14. storočí sa stala mestom prosperujúcim z baníctva a obchodu. Tento rozmach trval do polovice nasledujúceho storočia, keď sa baníctvo dostalo kvôli vyčerpaniu prístupných ložísk do krízy, ktorá trvala až do konca 15. storočia. Nasledujúce obdobie prinieslo mestu rozkvet v podobe rozvoja remesiel. Rožňava bola považovaná za jedno z najvýznamnejších banských miest. Tento priaznivý vývoj skončil začiatkom dvadsiatych rokov 16. storočia vplyvom tureckej expanzie a stavovských povstaní. Po viac ako sto rokoch trvajúcich nepokojoch, vojnách a povstaniach vstupovala Rožňava do 18. storočia hospodársky zruinovaná, zdecimovaná morom. Nový rozmach, i keď už nepostavený na baníctve vzácnych kovov ako v stredoveku, nastal o storočie neskôr a to ťažbou železných rúd a železiarskeho priemyslu. Baníctvo, síce už v obmedzenej podobe tvorí dodnes časť hospodárskeho potenciálu regiónu...

Rožňava a jej bezprostredné okolie má veľmi veľa historických a kultúrnych pozoruhodností. Samotné mesto sa pýši najväčším stredovekým námestím so štvorcovým pôdorysom na Slovensku, ktorého dominantou je strážna veža zo 17. storočia. Vzácnosťou centra je viacero historických budov, vrátane piatich kostolov, medzi ktorými vyniká gotická katedrála. Jej najcennejšou pamiatkou je obraz zv. Anny Samotretej, známy ako Metercia, ktorý realisticky zobrazuje vtedajšiu ťažbu rudy pri Rožňave. Mesto je od konca 18. storočia biskupským sídlom.

Atmosféra dôb dávno minulých nedýcha len v zákutiach starej Rožňavy, ale aj na stredovekom hrade Krásna Hôrka, či v kaštieli Betliar, v kostoloch v Štútniku, Ochtinej, Koceľovciach a mnohých iných pamiatkach.

Na území okresu sa nachádzajú štyri sprístupnené jaskyne - Dobšinská ľadová jaskyňa, Ochtinská aragonitová jaskyňa, Gombasecká jaskyňa a jaskyňa Domica.

Krajinou mnohých Rožňavčanov je predovšetkým kras. K jeho poznávaniu stačí tak málo. Vystúpiť po úzkej cestičke z údolia, prekročiť okraj niektorej z planín a brána do inej dimenzie sa otvára ... Slovenský kras je stále viac-menej neznámou zemou, bez záplav návštevníkov a pretlaku aktivít. Je oázou pokoja... Ostáva len veriť, že milí účastníci, XXX.Vs TOP.u si odtiaľto odnesiete bohaté zážitky a dojmy a v krásnej prírode nazbierate dostatok duševných a fyzických síl do vášho ďalšieho života.

Použitá literatúra: Kras –Rožňava a okolie

NÁRODNÝ PARK SLOVENSKÝ KRAS

Slovenský kras predstavuje územie, na ktorom sa sústreďujú viaceré hodnoty mimoriadneho významu.

Právna ochrana časti Slovenského krasu bola zabezpečená od 31. 8. 1973, keď vyhláškou MK SSR č. 110/1973 Zb. bola vyhlásená chránená krajinná oblasť Slovenský kras o výmere 36 165,57 ha. Od 1.3.1977 je územie Slovenského krasu zaradené do medzinárodnej siete biosférických rezervácií v rámci programu MAB. Jaskyne Slovenského krasu a príľahlého Aggtelekského krasu v Maďarsku boli 6. decembra 1995 zapísané do Zoznamu svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO. V roku 2001 bola jaskyňa Domica zapísaná do Zoznamu mokradí medzinárodného významu Ramsarskej konvencie. Nariadením vlády Slovenskej republiky č.101 z 13. februára 2002 bol vyhlásený Slovenský kras za národný park. Jeho výmera je 34 611,1 ha, výmera ochranného pásma je 11 741,6 ha.

Národný park sa nachádza v juhozápadnej časti východného Slovenska v okresoch Rožňava a Košice - okolie. Západná časť ochranného pásma zasahuje do okresu Revúca.

Súčasťou národného parku je aj 10 národných prírodných rezervácií o výmere 1 199,13 ha, 6 prírodných rezervácií o výmere 188,73 ha a 16 národných prírodných pamiatok (jaskyne).

Územie Slovenského krasu je aj súčasťou sústavy chránených území NATURA 2000, tvorí ju 14 území európskeho významu a chránené vtáčie územie.

Geomorfológia územia

Podľa geomorfologického členenia územie patrí do oblasti Slovenského rudohoria, ktorá je súčasťou Vnútrotných Západných Karpát. Slovenský kras ako svojrázna geomorfologická jednotka tvorí samostatný celok. Zaraďujeme ho ku krasu planinového typu. Pôvodne jednotný plochý povrch je dnes pôsobením vonkajších geologických činiteľov rozčlenený na samostatné planiny: Koniarska, Plešivská, Silická planina, Horný vrch, Dolný vrch, Zádielska a Jasovská planina. Slovenský kras je našim najväčším krasovým územím, ktoré má veľmi dobre vyvinutý krasový reliéf a skoro úplné zastúpenie krasového fenoménu charakteristického pre mierne klimatické oblasti. Krasové formy tu predstavujú škrapy, krasové jamy (závrty), krasové chrby, priehlbne a údolia, ponory, vtvieračky, tiesňavy a kaňonovité doliny, jaskyne a priepasti, spravidla s bohatou kvapľovou, ale aj ľadovou výzdobou. Charakteristickými sú Zádielska, Hájska tiesňava, kaňonovité doliny rieky Slaná a Štítnického potoka.

Vysokú úroveň skrasovatenia územia potvrdzuje výskyt veľkého počtu podzemných dutín, priepastí a jaskýň. Zo všetkých podzemných priestorov Slovenského krasu poznáme doteraz iba určitú časť, vyše 1000 objektov. Najdlhším jaskynným systémom je Jaskyňa Skalistého potoka o dĺžke 5 885 m a Domica o dĺžke 5 368 m, ktorá spolu s jaskyňou Baradla v susednom Maďarsku tvorí jeden genetický systém o dĺžke asi 21 km. Ďalšími známymi jaskyňami sú napr. Gombasecká, Ardovská, Krásnohorská, Hrušovská, Drienovská, Jasovská, Milada, Matilda. Často sú zastúpené aj vertikálne jaskynné systémy - priepasti. Najhlbšou známou priepasťou Slovenského krasu je Kunia priepasť (-203 m), nasleduje Čertova diera (-186 m), Brázda (-181 m) atď. Zvláštnosťou je 110 m hlboká priepasť puklinovo-rútivého pôvodu so stálou ľadovou výzdobou - Silická ľadnica. Väčšina z podzemných priestorov má rozmanitú sintrovú výzdobu a mnohé z nich majú archeologický význam.

Geológia územia

Vznik tohto unikátneho krasového územia podmienila geologická stavba. Asi pred 205-225 miliónmi rokov sa usadili mohutné karbonátové komplexy rífových a lagunárnych vápencov s hrúbkou nad 2 km, ktoré boli vo forme príkrovu, dotransportované do dnešnej oblasti Slovenského krasu. Tieto svojimi vlastnosťami podmienili vznik rozmanitých krasových javov. Na geologickej stavbe územia Národného parku Slovenský kras sa skoro výlučne podieľajú horniny silického príkrovu, ktorý patrí k tektonickej jednotke silicika. Okrem nej v malom rozsahu vystupujú aj horninové súbory ďalších jednotiek (meliatikum, turnaikum, gemerikum a príkrov Bôrky).

Charakteristické pre vrstevný sled silického príkrovu sú slienité bridličnato-vápencové vrstvy v spodnom triase druhohôr a vápencovo-dolomitický vývoj v strednom až vrchnom triase s hrubými masami wettersteinských vápencov, ktoré tvoria prevažnú časť planín. Základy dnešných foriem reliéfu Slovenského krasu boli dané v dobe neogénu až pleistocénu (mladšie tret'ohory až staršie štvrtohory).

Rastlinstvo územia

Špecifické prostredie podmienilo vývoj rozmanitých biotopov územia a pestrosť rastlinstva. Táto pestrosť je daná najmä geografickou polohou územia na styku dvoch floristických oblastí (panónskej a karpatskej). Ich rozdielna geologická stavba, rozmanitosť krasového reliéfu, inverzia klímy v tiesňavách, veľká diverzita ekotopov spolu vytvorili vhodné podmienky pre vznik endemitov a zachovanie rôznych reliktov flórogenézy tohto regiónu. Dnešnú flóru vo všeobecnosti charakterizuje dominancia xerothermnych druhov panónskej oblasti a ich prelínanie sa s montánnou zložkou karpatskej flóry. V súčasnosti je z územia predchádzajúcej chránenej krajinej oblasti a jej bývalého ochranného pásma známych viac ako 1 450 taxónov vyšších rastlín.

Územie Národného parku Slovenský kras je významné najmä výskytom takých taxónov, ktoré v rámci kveteny Slovenskej republiky poznáme len z tejto oblasti. Sú to endemity Slovenského krasu: chudôbka drsnoplodá Klásterského (*Draba lasiocarpa subsp. klasterskyii*) a rumenica turnianska (*Onosma tornensis*).

Ďalšiu významnú skupinu tvoria taxóny, ktoré sa v rámci flóry Slovenska vyskytujú iba na území Slovenského krasu. Mnohé z nich patria k panónskym endemitom alebo na tomto území dosahujú severnú hranicu svojho rozšírenia: áron alpský (*Arum alpinum*), farbovník azovský (*Isatis maeotica*), feruľa Sadlerova (*Ferula sadleriana*), jarabina budínska (*Sorbus budaiana*), j. Huljákova (*S. huljakii*), j. Jávorkova (*S. javorkae*), j. Soóova (*S. sooi*), j. Vajdova (*S. vajdae*), kandík psí (*Erythronium dens-canis*), klinček včasný nepravý (*Dianthus praecox subsp. pseudopraecox*), kozinec mechúrikatý belavý (*Astragalus vesicarius subsp. albidus*).

Najčastejšie sa však vyskytujú kalcifyty a druhy náročné na teplo (xerothermné druhy), ktoré sú typické pre územia Slovenského krasu. Rastú na výslnných skalnatých a škrapových stráňach jednotlivých planín Sú to napr.: bezobalka sivá (*Trinia glauca*), deväťorníčkovec sivý (*Rhodax canum*), dvojradovec neskorý (*Cleistogenes serotina*), hadomor purpurový (*Scorzonera purpurea*), hlaváčik jarný (*Adonis vernalis*), hrachor trávolistý (*Lathyrus nissolia*), kručinkovec položený (*Coroanthamnium procumbens*), krupinka obyčajná (*Crupina vulgaris*), ľan chlpatý pravý (*Linum hirsutum subsp. hirsutum*), lipnica bádenská (*Poa badensis*), lopúšik rôznoostnitý rôznoplodý (*Lappula heterocantha subsp. heterocantha*), plevnatec alpínsky (*Danthonia alpina*), sápa hľuznatá (*Phlomis tuberosa*) a mnohé ďalšie.

Zvláštnosťou kveteny Slovenského krasu je prítomnosť horských druhov dealpínskych a prealpínskych, ktoré sa tu zachovali v inverzných polohách. Vyskytujú sa predovšetkým v Zádielskej doline, severnej časti Plešivskej planiny a Borčianskej brázdy, ale aj na dne hlbokých závrtoch či priepastí. Sú to arábka alpínska (*Arabis alpina*), astra alpínska lysá (*Aster alpinus subsp. glabratus*), horčinka horká krátkokrídla (*Polygala amara subsp. brachyptera*), kortúza Matthioliho (*Cortusa matthioli*), kurička vápencová (*Minuartia langii*), plamienok alpínsky (*Clematis alpina*), ploštičník európsky (*Cimicifuga europaea*), prvosenka holá karpatská (*Primula auricula subsp. hungarica*), soldanelka horská (*Soldanella pseudomontana*).

Severné okraje planín a strmých roklín sú lemované úzkymi rozčlenenými hrebeňmi. Strmé skalné partie sa tu striedajú s veľkými plôškami, na ktorých vznikajú protorendziny. Dreviny tu zastupujú reliktné boriny, v ktorých nájdeme viaceré vzácnejšie druhy ako sú napr. smrečinovec plazivý (*Goodyera repens*), ostrevka dlhosteblová (*Sesleria heufleriana*), zvonček tvrdoplodý (*Campanula xylocarpa*), taričník skalný (*Aurinia saxatilis*).

V tiesňavách a na svahoch planín sú sutinové lesy s mesačnicou trvácou (*Lunaria rediviva*) a jazykom jelením (*Phyllitis scolopendrium*) ako aj množstvom papradí.

Územie NP Slovenský kras sa radí medzi veľmi teplé a na vlahu chudobné územia, ale aj napriek tomu pestrosť jeho kveteny dopĺňajú druhy náročné na vlhké či vodné prostredie, ktoré sa vyskytujú najmä v priľahlých kotlinách. Sú to: berla vzpriamená (*Berula erecta*), fialka močiarna (*Viola palustris*), kostihoj český (*Symphytum bohemicum*), krtičník Neesov (*Scrophularia neesii*), leknica žltá (*Nuphar lutea*), odemka vodná (*Catabrosa aquatica*), pálka Laxmannova (*Typha laxmanii*), papradník močiarny (*Thelypteris palustris*).

Veľmi vzácne fragmenty slatinných jelšín so všetkými vývojovými štádiami nájdeme nielen na planinách ale i v údoliach, rastú v nich: kosatec sibírsky (*Iris sibirica*), kruštík neskorý (*Epipactis albensis*), ostrica Buekova (*Carex buekii*), rosička ohrúhlolistá (*Drosera rotundifolia*), vachta trojlistá (*Menyanthes trifoliata*).

Občasné i trvalejšie krasové jazierka majú svoju špecifickú vegetáciu, ktorá vznikla postupným osídľovaním vodnými a močiarnymi druhmi, ktoré v závislosti na hĺbke a chemizme vody vytvorili tu svoje fytoocenózy. Rastú v nich druhy ako: červenavec plávajúci (*Potamogeton natans*), červenavec kučeravý (*Potamogeton crispus*), ojedinele spirodelka mnohokoreňová (*Spirodella polyrhiza*) a haluha vodná (*Phellandrium aquaticum*).

Mimoriadne čaro kvetene Slovenského krasu dáva prítomnosť zástupcov čeľade vstavačovitých rastlín. V území sa nachádzajú roztrúsené a naplňajú tak rámeč malebnosti územia. Sú to napr.: črievičník papučkový (*Cypripedium calceolus*), kruštík drobnolistý (*Epipactis microphylla*), modruška pošvatá (*Limodorum abortivum*), sklenobyľ obyčajná (*Epipogium aphyllum*), vstavač počerný (*Orchis ustulata*), vstavač purpurový (*Orchis purpurea*) a mnohé iné.

Podstatnú časť plochy územia národného parku zaberajú lesy, nemenej významné sú i lesostepné časti. Po skončení doby ľadovej bola pravdepodobne celá krajina Slovenského krasu s výnimkou skál, močiarov a vodných tokov zalesnená. K postupnému odlesňovaniu dochádzalo s rastúcim osídľovaním územia človekom. Pôvodný prales bol postupne pretvorený na pastevné plochy a následne na skrasovatenú step. Takýto trend trval tritisíc rokov. Počas tejto doby sa mohli teplomilné (xerothermné) spoločenstvá, ktoré sú dnes pre Slovenský kras charakteristické, rozšíriť zo svojich refúgií v nižších polohách do územia. Pokles zrážok a s tým súvisiaca nižšia úživnosť pasienkov ako aj zmena hospodárskych podmienok v posledných dvoch desaťročiach spôsobila, že sa od pastvy postupne ustupuje. Pre súčasnosť je teda charakteristické šírenie lesa, či už prirodzene alebo umelým zalesňovaním opustených pasienkov.

Väčšina lesov Slovenského krasu je výmladkového pôvodu. Najviac zastúpenou drevinou je hrab (32 %). Po ňom nasleduje dub (v Slovenskom krase sa z 9 domácich druhov duba vyskytuje 8) a buk, ktorý bol ešte pred sto rokmi najrozšírenejšou drevinou. Z ihličnatých drevín je najrozšírenejšia borovica sosna, ktorej pôvodným biotopom v Slovenskom krase sú len vysoké skalné bralá, na ktorých sa zachovala ako treťohorný reliktný. Na vysokom zastúpení borovice má zásluhu najmä zalesňovanie delimitovaných poľnohospodárskych plôch touto drevinou v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch. Jedľa a smrek sú pôvodné len v najvyšších polohách.

Ďalšími relikťami, ktoré sa tu zachovali z treťohôr sú na skalných stenách rastúci tis obyčajný, mohutné exempláre brečtana popínavého, klokoč perovitý a iné.

Živočíšstvo územia

V náväznosti na špecifické vlastnosti územia Slovenského krasu sa vytvorili pestré životné podmienky aj pre vývoj živočíšstva. Sú to hlavne nižšie skupiny živočíšstva, ktoré dávajú tomuto územiu prevažne charakter zoocenózy stepného a lesostepného pásma. Tieto xerothermné zoocenózy sa miestami veľmi kontrastne prelínajú s horskými prvkami. Z územia krasu sú známe mnohé endemické živočíšne druhy poddruhy, ako sú napríklad chrobáky rodu *Duvalius*. Podzemné dutiny a jaskyne obývajú troglobionty, z ktorých najzaujímavejší je *Mesoniscus graniger*. Z mäkkýšov je známa *Zebrina detrita*. Pozoruhodný je výskyt endemitu *Alopiia clathrata* (jediný výskyt v Západných Karpatoch). Vody vyvieraciek a prameňov obýva druh *Sadleria pannonica*. Motýle, rovnokrídlovce a chrobáky sa vyznačujú veľkým podielom južných xerothermných prvkov. Na území sa vyskytuje veľmi vzácna sága stepná (*Saga pedo*) a chránená modlivka zelená (*Mantis religiosa*).

Plazy sú ďalšou významnou skupinou, ktorá zväzraňuje xerothermný ráz tejto oblasti. Najzaujímavejší je výskyt krátkonôžky panónskej (*Ablepharus kitaibelii*), ktorá tu má severnú hranicu rozšírenia. Z ostatných teplomilných druhov plazov treba spomenúť jaštericu múrovú (*Lacerta muralis*), jaštericu zelenú (*Lacerta viridis*) a užovku stromovú (*Elaphe longissima*), ktoré sa miestami prelínajú s horskými chladnomilnými druhmi, ako je jašterica živorodá (*Lacerta vivipara*) či vretenica severná (*Vipera berus*).

Slovenský kras je refúgiom viacerých ohrozených a chránených druhov vtákov. Na jeho mimoriadny význam poukazuje aj zaradenie územia Slovenského krasu medzi významné vtáčie územia Európy v rámci projektu Medzinárodnej rady pre ochranu vtáctva (ICBP). Pozoruhodná skladba ornitocenózy je na xerothermných stráňach krasových planín s dominantnou strnádokou (*Emberiza cia*), ďalej tu hniezdi penica jarabá (*Sylvia nisoria*), strakoš červenochrbtý (*Lanius collurio*), lelek lesný (*Caprimulgus europaeus*). Významným hniezdičom skalných biotopov je kriticky ohrozený skaliar pestrý (*Monticola saxatilis*). Lesostep popretkávaná pasienkami na planinách je hnieznom biotopom škovránka stromového (*Lullula arborea*), krutihlava hnedého (*Jinx torquilla*) i dudka (*Upupa epops*). V pestrých lesných biocenózach sú bohaté populácie muchárika bielokrkeho (*Ficedula albicollis*), muchárika červenohrdlého (*Ficedula parva*), vyskytujú sa tu všetky druhy d'atľov vrátane d'atľa bielochrbtého (*Dendrocopos leucotos*). Medzi vzácne pernaté dravce vyskytujúce sa na tomto území patrí hadiar krátkoprstý (*Circaetus gallicus*), orol kriľavý (*Aquila pomarina*), orol kráľovský (*Aquila heliaca*), orol skalný (*Aquila chrysaetos*), sokol rároh (*Falco cherrug*), sokol s'ahovavý (*Falco peregrinus*), sokol lastovičiar (*Falco subbuteo*).

Cicavce tvoria veľmi pestrú zložku fauny Slovenského krasu. Kvalitatívne a kvantitatívne významnou zložkou sú hlavne netopiere (z 24 druhov vyskytujúcich sa na Slovensku sa tu zistilo 23). Z najvzácnejších sú to podkovár štíhlokridly (*Rhinolophus ferrumequinum*), podkovár južný (*Rhinolophus euryale*) a netopier s'ahovavý (*Miniopterus schreibersi*) Silne ubúdajúcim druhom je koloniálne žijúci syseľ pasienkovy (*Spermophilus citellus*). Na území národného parku žije trvale mačka divá (*Felix silvestris*), rys ostrovid (*Lynx lynx*) i vlk (*Canis lupus*).

OSOBITNE CHRÁNENÉ ÚZEMIA

Zväzšená pozornosť je venovaná vzácnym biotopom, ohrozeným spoločenstvám resp. špecifickým lokalitám. Pre tieto platí najprísnejší režim ochrany. Sú to rozlohou menšie územia, ktoré sú z hľadiska ochrany prírody najcennejšie a sú dôležité aj z vedecko výskumných dôvodov.

NÁRODNÉ PRÍRODNÉ REZERVÁCIE

Brzotínske skaly

Rezervácia sa nachádza na severozápadných svahoch Silickej planiny. Svojou rozlohou 433,78 ha patrí k najväčším rezerváciám na území krasu, vyhlásená bola v roku 1984.

Geologický podklad tvoria prevažne strednotriasové svetlé wettersteinské vápence. Zaberá okraj mierne zvlnenej planiny a svahy strmo spadajúce do kaňonu rieky Slanej, rozčlenené úžľabinami a skalnými formami, na báze zasutené. Predmetom ochrany je komplex pôvodnej skalnej lesostepnej, lesnej i sutinovej flóry a fauny Slovenského krasu so zastúpením druhov zriedkavých, endemických a reliktných spoločenstiev.

Domické škrapy

Rezervácia bola vyhlásená v roku 1973, rozprestiera sa na 24,44 ha, na úbočiach vrchu Čertova diera. Geologický podklad tvoria svetlé vápence stredného triasu, pod ktorými sa objavujú slabšie polohy guttensteinských vápencov.

Predmetom ochrany je vzácna xerothermná vegetácia typická pre územie Slovenského krasu s výskytom niektorých vzácných druhov rastlín, ako sú: kosatec nízky (*Iris pumila*), včelník rakúsky (*Dracocephalum austriacum*), pyštek najužší (*Linaria pallidiflora*), stepnatka úzkolistá (*Eremogene micradenia*), krupinka obyčajná (*Crupina vulgaris*), sinokvet mäkký veľkoubovorový (*Jurinea mollis subsp. macrocalathia*) a iné. Vyvinula sa tu aj vzácna teplomilná fauna, najznámejší je výskyt krátkonôžky panónskej (*Ablepharus kitaibelii*), viacerých druhov jašteríc, ale i chrobákov a motýľov.

Drieňovec

Rezervácia vyhlásená v roku 1984 a má rozlohu 186,02 ha. Predstavuje významnú ukážku lesných a skalných spoločenstiev na malej ploche a vytvára spojivo medzi rezerváciami vápencového a nevápencového typu podkladu.

Veľmi zaujímavé sú lesostepné plochy a skalnatý hrebeň s niekoľkými vápencovými bralami, kde sa nachádza pestrá flóra.

Havrania skala

Rezervácia vyhlásená v roku 1982, ktorá zaberá komplex Vranej skaly nad zárezom Zádielskej doliny o rozlohe 147,14 ha. Predstavuje výrazný skalný fenomén s množstvom geologických foriem a so špecifickými mikroklimatickými pomermi, ktoré podmienili výskyt špecifickej flóry a fauny.

Hrušovská lesostep

Územie rezervácie je budované strednotriasovými vápencami. Predstavuje typickú lesostepnú xerothermnú vegetáciu drieňových dúbav s dubom plstnatým (*Quercus ubescens*), jaseňom mannovým (*Fraxinus ornus*), v podraze so vzácnou a bohatou vegetáciou. Rezervácia bola vyhlásená v roku 1984 a má rozlohu 40,85 ha.

Jasovské dubiny

Územie rezervácie vyhlásenej v roku 1983 tvoria dva blízko seba položené celky v katastrálnom území Jasov. Rozloha rezervácie 35,10 ha reprezentuje tri typy lesa, les bukovo-hrabový, dubovo-bukový s prechodom do typu lesa duba plstnatého a typickú vysokokmennú dubinu.

Kečovské škrapy

Rezervácia vyhlásená v roku 1981 a má rozlohu 6,61 ha. Územie predstavuje výrazný škrapový kopec vypínajúci sa nad obcou Kečovo. Sú tu vyvinuté typické puklinové škrapy. Táto rezervácia predstavuje lokalitu xerothermnej vegetácie rozšírenej najmä na južných stráňach skrasovatených svahov vápencových pohorí. Plochy medzi škrapami, ktoré sú vyplnené jemnou zeminou, sú osídlené druhmi: hlaváčik jarňý (*Adonis vernalis*), mednička brvitá (*Melica ciliata*), nátržník piesočný (*Potentilla arenaria*), rozchodník šesťradový (*Sedum sexangulare*), hrdobarka horská (*Teucrium montanum*) a ďalšie.

Pod strážnym hrebeňom

Rezervácia vyhlásená v roku 1966 a má rozlohu 96,67 ha. Zaberá východné svahy Koniarskej planiny, na ktorých sa nachádzajú xerothermofilné skalné stepi a drieňové dúbavy. Vo vápencovom podklade, ktorý buduje územie, sa nachádza i známa Hradná priepasť. Vegetačný kryt reprezentujú zástupcovia teplomilnej a vápnomilnej flóry. Len z tohto územia bolo donedávna známe hniezdenie strnádky cia (*Emberiza cia*).

Turniansky hradný vrch

Výrazné škrapové pole v katastrálnom území Turne, na vrchole ktorého sa týčia zrúcaniny starobylého hradu, je jednou z najvýznamnejších lokalít v Slovenskom krase. Odtiaľto je známy endemit Slovenského krasu rumenica turnianska (*Onosma tornense*). Stráne okolo zrúcanín hradu - krajinnej dominanty nad Turnianskou kotlinou - sú výrazne xerothermné a sú domovom vzácných teplomilných druhov. Lokalita bola vyhlásená v roku 1964 za chránené nálezisko, od roku 1995 má štatút rezervácie a má rozlohu 13,79 ha.

Zádielska tiesňava

Táto rezervácia je najstaršou na území Slovenského krasu, bola vyhlásená ešte v roku 1954, má rozlohu 214,73 ha. Územie rezervácie leží severne od obce Zádiel, zaberá tiesňavu potoka Blatnica spolu s kolmostennými stráňami a príľahlou časťou doliny. Budované je vápencami stredného triasu. Vyznačuje sa svojráznou vegetáciou, čo je zapríčinené jeho hraničným položením medzi Slovenským krasom a Slovenským rudohorím. Územie je známe aj zvratom vegetačných pásiem a prelínaním sa panónskych a karpatských druhov. Zo vzácných rastlinných druhov, ktoré sa tu vyskytujú, treba uviesť: hadomor rakúsky (*Scorzonera austriaca*), hadomor purpurový (*Scorzonera purpurea*), kozinec mechúrikatý belavý (*Astragalus vesicarius subsp. albidus*), včelník rakúsky (*Dracocephalum austriacum*), z horských druhov: astru horskú lysú (*Aster serpentimontanus subsp. glabratus*), plamienok alpínsky (*Clematis alpina*), arábku alpínsku (*Arabis alpina*), jazyk jelení (*Phyllitis scolopendrium*), ploštičník európsky (*Cimicifuga europaea*) a mnoho ďalších.

Súbežne s vývojom vegetačného krytu sa vyvíjali i pestré biotopy pre život a vývin živočíchov. Z územia sú známe endemické chrobáky *Duvalius bokori* a *Othiorhynchus roubali*, z mäkkýšov je to zebrovka stepná (*Zebrina detrita*) i *Alopi clathrata*. V skalných stenách hniezdi sokol sťahovavý.

PRÍRODNÉ REZERVÁCIE

Gerlašské skaly

Za rezerváciu boli vyhlásené v roku 1981, majú rozlohu 21,73 ha. Zaberajú svahy Plešivskej planiny a predstavujú bizarný geomorfologický skalný útvar so skalnými stenami, terasami a sutinami, obklopený bukovým lesom a pasienkami.

Kráľova studňa

Územie rezervácie leží na styku spodnotriasových bridlíc a slienitých vápencov so strednotriasovými vápencami a dolomitmi. Je tu viacero prameňov napájajúcich bezmenný potok s úzkym pásom aluviálnej nivy. Vyvinula sa a doteraz sa tu zachovala bohatá močiarna vegetácia reprezentovaná porastmi slatinnej jelšiny so všetkými vývojovými štádiami a zastúpením charakteristických i vzácných druhov rastlín. Vyhlásená bola v roku 1982 a má rozlohu 11,21 ha.

Palanta

Táto rezervácia reprezentuje lesostepné spoločenstvo s dubom plstnatým (*Quercus pubescens*), jaseňom mannovým (*Fraxinus ornus*), javorom tatárskym (*Acer tataricum*), klokočom peristým (*Staphylea pinnata*) a ďalšími drevinami. PR bola vyhlásená v roku 1993 a má rozlohu 86,93 ha.

Pod Fabiankou

Rezervácia vyhlásená v roku 1982 a rozlohou 1,22 ha sa radí medzi malé územia. Predstavuje alúvium dolnej časti Brezoblatného potoka na miestach niekdajších jelšín so zachovalou pobrežnou vegetáciou, reprezentovanou bohatým zastúpením vzácnych a chránených druhov, najmä kosatca sibírskeho (*Iris sibirica*).

Sokolía skala

Bola vyhlásená za rezerváciu v roku 1981 o výmere 11,69 ha. Jej územie reprezentuje geomorfologicky výrazný skalný útvar zapojený do lesného komplexu v závere malej doliny. Na úpätí skaly vyviera krasový prameň, na severnej strane skaly sa nachádza otvor do známej Zbojníckej jaskyne. Vegetáciu územia reprezentujú najmä charakteristické suťové spoločenstvá. Z hľadiska zoologického je zastúpená najmä kalcifilná malakofauna, jaskynné priestory osídlili netopiere, ale hniezdia tu aj viaceré druhy vtáctva.

Zemné hradisko

Rezervácia vyhlásená v roku 1993 na rozlohe 55,95 ha. Predstavuje komplex lesnej a poľnohospodárskej pôdy na pahorku pod južnými svahmi Horného vrchu. Vegetačné pomery tohto územia sú veľmi bohaté a pestré. Z fytogeografického hľadiska ich charakterizujú trávnatobylinné spoločenstvá triedy *Festuco-Brometea*.

NÁRODNÉ PRÍRODNÉ PAMIATKY

Medzi 16 národných prírodných pamiatok patria najvýznamnejšie jaskyne a priepasti Slovenského krasu. Sú to Ardovská jaskyňa, Brázda, Jaskyňa Domica, Drienovská jaskyňa, Gombasecká jaskyňa, Hrušovská jaskyňa, Jasovská jaskyňa, Krásnohorská jaskyňa, Silická ľadnica, Jaskyňa Milada, Jaskyňa Skalitého potoka, Diviacia priepasť, Kunia priepasť, Obrovská priepasť, Snežná diera a Zvonivá diera.

Program a organizácia XXX. VS TOP – Dlhá Ves 2006

PRÍPAVNÁ FÁZA – príprava tábora

Štvrtok (27.7.2006)

- Overiť splnenie všetkých úloh
- Večer osadiť šípky na kritických miestach orientácie na cestách
- Pripraviť drevo a materiál na: -vstupnú bránu, vatru, úložisko dreva, vlajku, koly na smerové označenie v tábore
- Definitívne lokalizovať umiestnenie a osadenie vstupnej brány, vatry, vlajky, bufetu, odpadových vriec a určiť miesta pre umiestnenie sociálnych zariadení a technického vybavenia tábora

Piatok (28.7.2006)

- Príchod RŠ –NOS TOP (realizačný štáb - náčelník organizačno - prevádzkový)
- Príchod RŠ – NOS TOP (realizačný štáb - náčelník odborno - sekciový)
- Príprava a osadenie vstupnej brány
- Osadenie žrde a vyvesenie vlajky
- Príprava vatry - ohnisko (kamene), uložiť vatru, pripraviť fakle
- Určiť (pripraviť priestor na prezentáciu)
- Priniesť stoly na prezentáciu, predaj, výstavky, prezentáciu aktivít
- Osadiť info-tabule
- Umiestniť info - materiál na tabule
- Osadiť stĺp sponzorstva s tabuľkami sponzorov
- Vytýčiť, ohradiť a označiť parkovisko
- Vykopať jamy na WC
- Riešiť vodu - umiestniť umývací žľab a riešiť prívod potrubím
- Riešiť odpad
- Osadiť orientačné šípky v tábore
- Pripraviť miesto prevádzky bufetu
- Uloženie vecí do tašiek
- Kontrola orientačných šípok na cestách

VLASTNÝ VS TOP – odborný program, ktorý je uverejnený v informačnom spravodaji

Sobota (29.7.2006)

- Dopoludnia realizácia úloh, ktoré sa nestihli pripraviť v predchádzajúcich dňoch
- Príchod účastníkov
- Oboznámenie účastníkov s prostredím tábora
- Stavba stanov
- Slávnostné otvorenie o 18.00 hod. /samostatný scenár /

Nedeľa (30.7.2006)

- 9.00 hod prehliadka jaskyne v Aggteleku, MLR, resp. jaskyne Domica
- 1. zasadanie táborevej rady o 17.00 hod. – príprava programu na pondelok
- Táborové zhromaždenie o 18.00 hod pri vatre –základné informácie, pokyny
- Na info-tabuľu nahlásenie stravovacích požiadaviek – desiatové polievky
- Na info- tabuľu prihlasovanie účastníkov na prácu v odb. sekciách
- Oboznamovanie účastníkov s programom na pondelok

Pondelok (31.7.2006)

- budíček 7.00 hod.
- práca v odborných sekciách 9.00-17.00 hod.
- 2. zasadanie táborevej rady 17.00 hod.
/pravidelné večerné hodnotenie dňa a príprava programu na ďalší deň /
- Táborové zhromaždenie pri vatre 19.00 hod.
- Zápis na info-tabuľu- strava, program, nahlásenie sa do odb. sekcií do 20.00 hod.
- Večerný program 20.00 hod.
- Nočné služby – hliadkovanie 22.00 hod.

Utorok (1.8.2006)

- budíček 7.00 hod.
- práca v odborných sekciách 9.00-17.00 hod.
- 3. zasadanie Táborevej rady 17.00 hod.
/pravidelné večerné hodnotenie dňa a príprava úloh na ďalší deň/
- Táborové zhromaždenie pri vatre 19.00 hod.
- Zápis na info-tabuľu - strava + program, nahlas. do odb. sekcií do 20.00 hod.
- Nočné služby - hliadkovanie 22.00 hod.

Streda (2.8.2006)

- Budíček 7.00 hod.
- Práca v odborných sekciách /náplň+ trasy /
- 4. zasadanie táborevej rady 17.00 hod.
/pravidelné večerné hodnotenie dňa a príprava programu na ďalší deň/
- Táborové zhromaždenie pri vatre 19.00 hod.
- Zápis na info-tabuľu – strava + program, nahlas. do odb. sekcií do 20.00 hod.
- Večerný program 20.00 hod.
- Nočné služby – hliadkovanie 22.00 hod.

Štvrtok (3.8.2006)

- Budíček 7.00 hod.
- Práca v odborných sekciách /náplň+ trasy / 9.00-17.00 hod.
- 5.zasadanie táborevej rady 17.00 hod.
/pravidelné večerné hodnotenie dňa a príprava programu na ďalší deň/
- táborové zhromaždenie pri vatre 19.00 hod.
- zápis na info-tabuľu- strava + program + nahl. do odb. sekcií do 20.00 hod.
- večerný program 20.00 hod.
- nočné služby - hliadkovanie 22.00 hod.

Piatok (4.8.2006)

- budíček 7.00 hod.
- dokončenie činnosti odborných sekcií, detskej a POP
- /ocenenia, diplomy , program detí / 9.00-17.00 hod.
- 6.zasadanie táborevej rady 17.00 hod.
/zhodnotenie dňa, a celého TOP, príprava záveru/
- Záverečné táborové zhromaždenie pri vatre 19.00 hod.
19.00 hod
 - zhodnotenie dňa a celého TOP po sekciách
 - príhovor NOP a NOS
 - príhovor hostí
 - kultúrny program
 - Nočné hliadkovanie 22.00 hod.

Sobota (5.8. 2006)

- upratanie pred stanmi
- roztriedenie odpadu
- upratanie táboriska
- skladanie: - stĺpa sponzorstva
 - info-tabule
 - boxov WC
 - vlajky
 - vstupnej brány
- likvidácia bufetových priestorov a ich vyčistenie
- odvoz stolov z prezentácie, výstaviek
- zozbieranie smerových a orientačných šípok
- likvidácia odpadu
- zasypanie jám WC
- likvidácia vaty a upratanie okolia
- likvidácia táboriska, balenie a návrat domov

Námety na návrh trás TOP 2006

1. Dlhá Ves – Viničný vrch – Rakytník – Ardovo
2. Dlhá Ves – Smradľavé jazierko – Domica – Ružový kopec – hraničný prechod
3. Dlhá Ves – Pereš – Železný kopec – Lapša – Starňa
4. Kečovo – Kečovské lúky – Silická Brezová – Silica
5. Meliata – PP Meliatsky profil – PP Prielom Muráňa – Bretka
6. Rieka Slaná – úsek Slavec – Plešivec – Bretka (mapovanie invázných druhov v povodí)

Pokyny pre účastníkov: /Táborový poriadok/

1. Budíček je o 7.00 hod.
2. Zúčastňovať sa denného programu odborných a pracovných sekcií.
3. Táborová rada sa schádza denne o 17.00 hod.
4. Táborové zhromaždenie o 19. 00 hod. pri vatre
5. Večerné programy o 20.00 hod.
6. Riadťe sa pokynmi náčelníkov tábora (NOP, NOS)
7. Stravovanie je individuálne s možnosťou nákupu potravín v bufete a s možnosťou stravovania v blízkom penzióne - Ferdi ranč
8. Parkovanie motorových vozidiel na vyhradenom mieste.
9. Označenia – čísla na stany pripnúť a pred odchodom vrátiť náčelníkovi NOP.
10. Zákaz fajčiť v stane !!!
11. Šetriť s vodou !!!
12. Odpad separovať už pri svojich stanoch !!!
Vytriedený odpad vysypať do príslušných zberných nádob /vriec/
13. Nočný klud 23.00 – 6.00 hod.

Sponzori XXX. VS TOP

AQUING s.r.o. Košice
ABCOM s.r.o. Košice
AGROS s.r.o. Čoltovo
GALVANOKOV s.r.o. Rožňava
LEKÁREŇ AZA Rožňava
MESTSKÉ LESY s.r.o. Dobšiná
MESTSKÉ LESY s.r.o. Revúca
OBEC DLHÁ VES
OBEC KEČOVO
OBEC ARDOVO
O.M.D. KOVO Rožňava
OMNIMARKET Malá Ida
Ing. Zoltán Ferdinand
PEČIATKY-VIZITKY s.r.o. Mäsiarska 29 Košice
PZ DOMICA - Kečovo
SCA Hygiene Products Gemerská Hôrka
Slovenská sporiteľňa a.s.
Správa slovenských jaskýň Liptovský Mikuláš
Notes a.s. Slavošovce
OBEC Betliar
Mesto Rožňava
VERTIKAL Rožňava
Explózia Humenné
Píla Jozefína Mišanková Dobšiná
a ďalší

Toto podujatie sa uskutočnilo vďaka podpore Nadácie SPP.

Ďakujeme ...

AQUING Košice – firma sa zaoberá projektovaním vodohospodárskych a hydrotechnických stavieb, geodetickými prácami a vykonávaním inžinierskych činností na zabezpečenie územného a stavebného povolenia

O.M.D. KOVO Rožňava – firma sa špecializuje na výrobu a dodávky oceľových podlahových roštov a príchytiek ku roštom, ako aj ich povrchovou úpravou

SCA Hygiene Products Gemerská Hôrka – firma sa zaoberá výrobou dámskej hygieny a inkontinenčných výrobkov. Vyrábame pre Európu, ale časť produkcie je určená pre Severoamerický trh.